

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ciubotaru Tatiana împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 05 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 04 aprilie 2016, Ciubotaru Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. Ci-31/16 din 25 februarie 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI spre calcularea și achitarea plății indemnizației pentru creșterea copilului minor Ciobanu Alexandru-Ionuț până la vârsta de 3 ani, a câte 30 % din venitul mediu lunar, începând cu 28 septembrie 2015 până la 08 iunie 2016.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este angajată în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI începând cu 05 noiembrie 2012. În prezent activează în funcția de specialist superior al Direcției juridice a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Notează reclamanta că la 05 septembrie 2014, a înregistrat căsătoria cu Ciubotaru Igor, iar la 08 iunie 2015 s-a născut fiul Ciubotaru Alexandru-Ionuț.

Concretizează că, prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 132-ef din 25 septembrie 2015 i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu 28 septembrie 2015 până la 08 iunie 2018.

În conformitate cu art. 18 alin.(1) din Legea nr.289-XV din 22 iulie 2004 cu privire la indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asiguratul care se află în concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani la toate unitățile în care desfășoară activități are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului de la data acordării concediului și până la vârsta de 3 ani a copilului, în cazul în care data acordării concediului pentru îngrijirea copilului diferă de la o unitate la alta, indemnizația se stabilește începând

de la data ultimei acordări a concediului.

Potrivit art. 18 alin.(6) din Legea nr.289-XV din 22 iulie 2004, cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30 % din baza de calcul stabilită conform art.7, dar nu mai puțin de 400 de lei pentru fiecare copil, baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Conform art.27 al aceleiași Legi, calculul și plata indemnizațiilor de asigurări sociale se efectuează de organele abilitate, în conformitate cu legislația în vigoare.

Conform art. 30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sânt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilit de legislație.

Conform art. 11 al Legii bugetului de stat pe anul 2015 nr.72 din 12 aprilie 2015, despăgubirile de asigurare pentru persoanele care, conform legislației, sânt supuse asigurării de stat obligatorii se plătesc în baza documentelor perfectate de către serviciile de specialitate ale autorităților (instituțiilor) în care sânt angajate aceste persoane, din mijloacele autorităților (instituțiilor) respective.

Sușține reclamanta că, obligațiunea de a achita indemnizația de îngrijire a copilului minor îi revine anume angajatorului - Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Menționează că, întru respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, la 25 februarie 2016, a expediat cererea prealabilă cu nr. Ci- 31/16 Serviciului Protecție Civilă și Situațiilor Excepționale al MAI, prin care a solicitat achitarea indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului Ciubotaru Alexandru-Ionuț până la vârsta de 3 ani pentru perioada de 28 septembrie 2015 până la 08 iunie 2016, iar prin răspunsul nr. 17/7-Ci-31/16 din 01 martie 2016, i s-a comunicat că solicitarea nu poate fi satisfăcută.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Ciubotaru Tatiana, s-a recunoscut ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 17/7-Ci-31/16 din 01 martie 2016, s-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI al RM să calculeze și să achite indemnizația pentru creșterea copilului minor Ciubotaru Alexandru - Ionuț, născut la 08 iunie 2015, până la vârsta de 3 (trei) ani, a câte 30% din venitul mediu lunar, începând cu 28 septembrie 2015 până la 08 iunie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, la 05 mai 2016 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile înaintate de Ciubotaru Tatiana să fie respinse ca fiind neîntemeiate.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sânt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 05 octombrie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Ciubotaru Tatiana să fie respinsă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 05.10.2016 a fost expediată recurentului la 21.11.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 07.12.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea